

Bilag 2.**Betænkning.**

Ratifikationen af denne Konvention vil nødvendiggøre en fuldstændig Omordning af vort Forhyringsvæsen. De nugældende Lovbestemmelser herom findes i Søloven af 1. April 1892 §§ 70—72 og i Lov Nr. 67 af 12. April 1892 om Forhyringsagenter m. m., og bygger paa det Princip, at Forhyringsvirksomhed er en privat Næringsdrift, til hvis Udøvelse der dog kræves ministeriel Bevilling, der saa til Gengæld giver Indehaveren, Forhyringsagenten, en vis Eneret. For den Virksomhed, Forhyringsagenten udøver ved Afslutningen af Hyrekontrakter, tilkommer der ham et Vederlag, som ifølge Loven erlægges halvt af den forhyrede og halvt af Skibet, dog at Retten til Betaling at Skibet bortfalder, hvis den forhyrede efter Mønstringen undlader at møde til rette Tid og Sted for at tiltræde sin Tjeneste. Loven gælder direkte kun for København, men kan ved kgl. Anordning gøres anvendelig paa Steder udenfor København, naar det af vedkommende kommunale Bestyrelse anses nødvendigt eller ønskeligt. Dette er sket i ret betydeligt Omfang, idet Loven er bragt til Anvendelse i 16 forskellige Købstæder og Havnepladser. Hvor Loven ikke saaledes er bragt til Anvendelse, er Forhyringsvirksomhed fri Næring. Lovens Omraade begrænses dernæst ved, at den kun gælder Forhyring af egentlige „Søfolk“, saaledes at enhver kan befatte sig med Forhyring af det øvrige paa Skibet ansatte Mandskab, saasom Restaurationspersonalet.

Overvejelserne indenfor Udvalget har væsentlig samlet sig om følgende tre Spørgsmaal:

- 1) Bør Ratifikationen tilraades?
- 2) Efter hvilke Principper skal, i bekræftende Fald, den Omordning af vort Forhyringsvæsen, som Ratifikationen vil nødvendiggøre, finde Sted?
- 3) Bør den nye Ordning straks indføres som enegældende, eller bør der i Henhold til Konventionens Art. 3 aabnes Adgang til indtil videre at lade de nuværende Forhyringsagenter fortsætte deres Virksomhed jævnsides med den nye Ordning?

ad 1. Med Hensyn til dette Spørgsmaal har Udvalget delt sig i 2 Grupper. Den ene Gruppe (*Busck-Nielsen, Christensen, Hansen, Helper, Jacobsen, Rasmussen og Ørum*) gør følgende Anskuelse gældende:

Forhyringsvirksomheden er her i København ikke samlet paa eet Sted; der findes saaledes her tre autoriserede Forhyringsagenter, ligesom forskellige Dampskibsselskaber i Henhold til Lov 12. April 1892 § 1, 2° har oprettet private Forhyringskontorer. Dette medfører ofte, at Søfolkene maa gaa fra Sted til Sted for at søge Hyre, og denne Omflakken medfører et stort Tidsspilde for de hyresøgende.